

**[Forsvarsministeren.]**

i denne tid på den internationale solidaritets grundlag et værn for freden, som for hver dag tager fastere former og derved vinder både i indre og ydre styrke. Gangen i udviklingen har været den, at man indenfor Atlantpagtens forskellige organer begyndte med strategiske overvejelser i den noget større stil i forbindelse med en regional planlægning. Derefter har man for at komme i gang taget det skridt, at man indenfor de enkelte lande nu sætter sig som mål at opstille de reelle styrker, der er fornødne til forsvaret af Vesteuropa og Atlantområdet, og endelig tilvejebringer man så samarbejdet mellem de enkelte landes styrker gennem regionale kommandoer, der forener de enkelte landes styrker til en fælles forsvarsstyrke, således at de huller, der måtte være i det fælles forsvar, efterhånden kan lukkes ved en indsats fra de større magters side, men naturligvis hvilende på det grundlag, at de små stater efter evne yder deres effektive bidrag til det forsvar, der ikke mindst er i deres egen interesse.

Det ærede medlem hr. Elgaard henlede opmærksomheden på den skitse over militære anlæg, som findes i majnummeret af „Frit Danmark“. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er mere end beklageligt at finde noget sådant i en dansk publikation, og jeg finder heri anledning til at henstille til pressen i almindelighed at vise forsigtighed ved omtalen af forsvarets forhold. Selvom meget af det, der fremkommer i pressen, må antages at være almindelig kendt, kan en omtale dog efter omstændighederne være en hjælp for de kredse, der er interesserede i at skaffe sig oplysning om danske militære forhold. Jeg vil gerne føje til, at der har jo også ved andre lejligheder været vist en forbløffende mangel på omtanke ved behandlingen af et sådant presstefor.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spurgte, om det nu hastede så meget med denne rigsdagsbeslutning om udnævnelsen af en øverstkommanderende over Atlantområdet, og henviste til den usikkerhed, der består om etableringen af denne kommando som følge af den kritik, der navnlig er kommet til orde i Storbritannien. Jeg vil gerne hertil sige, at kritikken og usikkerheden angår spørgsmålet om, hvem der skal udnævnes til øverstkomman-

derende, hvorvidt det skal være en amerikaner eller en englænder, men hele dette spørgsmål berøres slet ikke af det foreliggende forslag, der udelukkende tager hensyn til det principielle spørgsmål, nemlig oprettelsen af denne bestemte kommando uanset personvalget. For mit eget vedkommende finder jeg det vigtigt, at rigsdagen nu godkender, at der udnævnes en øverstkommanderende, for at kommandoen kan træde i virksomhed med aktiv dansk deltagelse, såsnart de bestående vanskeligheder, antagelig i nær fremtid, er overvundet. Vor interesse i dette kommandoområde er af så væsentlig betydning, at vi må sikre vor direkte indflydelse fra første færd, bl. a. gennem deltagelse i stabsarbejdet. Andre lande, deriblandt Norge, har allerede endeligt tiltrådt udnævnelsen af en øverstkommanderende for Atlantområdet.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke spurgte, om de troppestyrker, der tænkes tildelt de to øverstkommanderende i tilfælde af krig, påtænkes udpeget allerede i fredstid eller først ved mere truende forhold. Derom vil jeg gerne sige, at det er naturligvis tanken, at styrkerne skal udpeges allerede i fredstid. Dette er nødvendigt, fordi de øverstkommanderende i god tid må være på det rene med, hvilke styrker de kan disponere over. Der foregår fra dag til dag, fra uge til uge og måned for måned en operativ planlægning for de forskellige områder, og da Danmark jo hører til de lande, der i en given situation må have sine egne styrker suppleret op gennem fællesforsvarets ressourcer, er det rent teknisk en nødvendighed, at de øverstkommanderende allerede ved planlægningen i fredstid ved, hvad de kan disponere over, hvis situationen måtte betinge det.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har nævnt ordet „pindsvinestilling“. Min kollega udenrigsministeren har givet et svar på hele dette spørgsmål, og det svar kan jeg i og for sig henholde mig til. Der ligger i det ord „pindsvinestilling“ fra det ærede medlems side en fortolkning, som er fuldkommen forkert. Begrebet „pindsvinestilling“ er i den forbindelse, hvori det er anvendt, såre langt fra at være et udtryk for en isoleret stilling i det nordeuropæiske forsvar, det er tværtimod udtryk for den solidaritet indenfor det fælles forsvar, som er